

La casa gran del catalanisme

MIQUEL RUBIROLA I TORRENT

El catalanisme, en tant que moviment de reivindicació nacional, ha propugnat al llarg d'una intensa i gens fàcil història el reconeixement polític i cultural de Catalunya. Aquesta demanda de reconeixement s'ha manifestat a través de corrents culturals diversos i d'opcions polítiques distintes i plurals, totes unides en l'aspiració d'aconseguir nivells més satisfactoris en l'autogovern de Catalunya i en el desig de fer realitat, a Espanya i al món, una més alta valoració dels trets específics de la identitat catalana.

En contra d'algunes opinions que diuen constatar una saturació del catalanisme i

un desfasament del seu programa polític i cultural en relació amb les realitats del segle XXI, el nostre parer és que el catalanisme encara té molt de camí per recórrer pel fet que, malauradament, l'autogovern de Catalunya és insuficient i el reconeixement nacional i cultural, molt poc satisfactori.

No hi ha dubte que el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 estableix les bases per a més autogovern que el que tenim ara, i és molt important que de la seva lletra es concretin clares millores en matèries fonamentals per al nostre país, com ara: el finançament de la Generalitat i els ajuntaments; la promoció internacional de la Generalitat en matèria cultural, econòmica i política; l'autonomia en la gestió de les infraestructures físiques i energètiques; l'ordenació del territori i la regulació de les entitats locals de Catalunya; les polítiques educatives i d'innovació tecnològica i de recerca científica; l'ampliació del dret civil català. En una paraula, serà decisiu que a través de l'aplicació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 es facin realment efectives noves eines polítiques, administratives i de finançament que permetin donar més bones respostes a les necessitats de l'estructura social, econòmica i política de Catalunya, i que aconseguixin enfortir el nostre caràcter de societat amb personalitat clara i diferenciada, sempre oberta al món.

Per fer realment efectiu un nou escenari polític, econòmic i cultural a partir de la base que proporciona l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006, el 20 de novembre de 2007 Artur Mas va proposar, en una conferència que ha marcat una fita històrica, l'establiment d'una *casa gran del catalanisme* com una manera d'aconseguir concretar "les energies i les esperances per a un país millor". La proposta d'Artur Mas va més enllà d'acords polítics necessaris entre partits polítics, o de simples i difícils reconciliacions entre famílies nacionalistes. Allò que vol i proposa Artur Mas és una política basada en la regeneració del catalanisme per poder afrontar amb esperances d'èxit la globalització econòmica, política i cultural, per poder aplicar polítiques de creixement econòmic sos-

tenible i mantenir en el futur l'estat del benestar; per poder reeixir en la diversitat cultural i en la identitat de les cultures en un món en xarxa. Tot això, presidit per l'aplicació del dret de decidir com a mesura d'aprofundiment democràtic i com a base de construcció de la nació catalana.

Com diu el professor Agustí Colomines i Companys en el pròleg del llibre que reproduïx la conferència d'Artur Mas del 20 de novembre de 2007 –llibre que edita la conferència en tres idiomes: català, castellà i anglès–, "el catalanisme s'ha basat sempre en això que ara en diem el dret de decidir: decidir sobre què som, decidir qui som i per què volem continuar sent el que som, i decidir sobre el futur". En la seva proposta de nou catalanisme, Artur Mas té molt present els elements cabdals de tot catalanisme i que avui es concreten: en un poder democràtic i nacionalista a la Generalitat de Catalunya que realment impulsi polítiques capaces de bastir i enfortir la nació catalana; en la prioritat per construir un model polític, econòmic i social sòlid per a les generacions presents i futures; en un augment de la sobirania nacional que comença pel reconeixement i l'aplicació efectiva del dret de decidir. És a dir, en paraules d'Artur Mas: "La nació plena, el país capdavanter, la Catalunya global i el dret de decidir, heus aquí els quatre pilars que a parer meu haurien d'enlairar el projecte catalanista dels propers anys."

És en l'ànim d'Artur Mas fer una casa gran del catalanisme, com "un espai de confluència, de trobada, no només polític, en què tots aquells que se sentin catalans i que estiguin disposats a exercir de catalans tinguin la possibilitat de fer-hi la seva aportació i de demostrar així la seva estima per Catalunya per damunt de qualsevol aspiració o protagonisme personal". Desitgem una bona singladura al projecte polític de la casa gran del catalanisme d'Artur Mas, perquè no hi ha dubte que al país li convenen propostes i accions encaminades a sumar, i no a restar, en la línia del millor catalanisme. És així, sumant energies i il·lusions, com podem encarar el nostre futur.